

CONTRIBUȚII PRIVIND ZONELE DE CULTURĂ A SALCIMULUI ÎN TERENURILE FORESTIERE

Ing. C. LĂZĂRESCU

Introdus în cultură în țara noastră de mai bine de un secol ⁽¹⁾, salcîmul ocupă în prezent peste 80 000 ha, sub formă de arborete și culturi forestiere de protecție ⁽²⁾. Fiind o specie repede crescătoare și cu ciclu de producție scurt ⁽³⁾, cu o cultură destul de ușoară, salcîmul a devenit la noi arborele cel mai răspîndit în regiunea de cîmpie, atît în cuprinsul zonei forestiere cît și în afara acesteia.

Interesul pentru cultura lui se menține în special acolo unde natura solului nu permite o altă valorificare mai eficientă, cum sunt nisipurile mișcătoare și terenurile erodate. În plus se adaugă valoarea meliferă deosebită calitativ și cantitativ a acestei specii, valoare care uneori poate depăși valoarea producției de lemn ⁽⁴⁾.

Fiind o specie termofilă și adaptată la condiții de soluri ușoare nisipoase, dar cel puțin mijlociu fertile (întrucît consumă multe substanțe nutritive din sol), reavâne și mai ales afinate, salcîmul dă producții ridicate numai în anumite stațiuni, cele mai favorabile fiind situate în sudul Olteniei, unde și-a găsit o a doua patrie ^(1,2). În arborete închinate, de clasa I de producție, realizează la exploataabilitate o creștere medie anuală de 17 m³/ha.

Pentru stabilirea zonelor de cultură a salcîmului, ne-am propus să luă în considerare răspîndirea culturilor actuale, consemnate în harta forestieră la scara 1:200 000 (autoři ing. Al. Beldie și col., pag. 8—9), precum și întreaga documentație existentă ⁽²⁾ asupra comportării lui în diferite stațiuni. Aceste elemente s-au analizat de noi, în raport cu datele pedoclimatice ale teritoriilor respective ⁽⁵⁾.

Se constată, că zona foarte favorabilă pentru cultura salcîmului în cadrul patrimoniului forestier cuprinde numai o fîșie situată de-a lungul Dunării, începînd ceva mai la sud de Tr. Severin și pînă dincolo de Giurgiu. Această zonă este limitată de izoterma anuală de 11°C, ceea mai mare temperatură medie anuală ce se realizează la noi în țară. Se evidențiază astfel importanța factorului căldură pentru creșterea și productivitatea arboretelor de salcîm.

Este de remarcat că în cuprinsul acestei zone patrimoniul forestier este relativ restrîns, și o mare parte din acesta, în raport cu natura solului, este afectat culturii ploplilor și sălciiilor selecționate, în special în zona dig-mal.

Zona favorabilă de cultură a salcimului, în interiorul căreia această specie se comportă bine ca arbore forestier, realizând arborete de clasele a II-a și a III-a de producție, cuprinde:

a) silvostepa din nord-estul țării cu posibilități de cultură în jurul Iașului;

b) jumătatea de sud a Moldovei, unde se menționează terenurile nisipoase de la sud de Tecuci;

c) sudul Dobrogei;

d) silvostepa Munteniei la est de București, făcîndu-se mențiunea specială pentru culturile de la Rușetu;

e) regiunea de cîmpie și coline joase dintre Argeș și Ialomița;

f) Cîmpia Dunării între Segarcea și Alexandria;

g) regiunea lăbolinelor joase dintre Olt și Jiu, inclusiv depresiunea Tg. Jiu;

h) cîmpia din vestul Banatului;

i) bazinul Mureșului;

j) o fîșie pe granița de vest a țării, începînd cam de la Livada și pînă la Arad.

În cuprinsul acestei zone, temperatura medie anuală este peste 10°C.

Zonele de cultură a salcimului, limitate de conturul patrimoniului forestier, se prezintă în harta anexată.

Se menționează că în condițiile de stepă și silvostepă, textura solului și regimul de umiditate din sol devin factori limitativi, pentru cultura salcimului. În soluri luto-argiloase și argiloase, uscate sau cu carbonați la suprafață, nu se recomandă cultura acestei specii.

Este de notat că, în general salcimul este sensibil la îngheț peste iarnă, precum și la înghețurile tîrzii de primăvară. Ca atare, trebuie evitată cultura lui în stațiunile situate în depresiuni în care stagnă masele de aer rece. În nord-estul țării (Moldova), salcimul se recomandă să fie cultivat cu precădere⁽²⁾ pe versanții sudici și sud-estică, mai însoriti și mai feriți de crivăț. În Cîmpia Română, pericolul de înghețuri este general pentru culturile tinere, după care s-a constatat că nu mai suferă atât de mult din cauza lor⁽²⁾.

În afara celor două zone stabilite, considerăm, că ansamblul condițiilor ecologice nu sunt favorabile culturii salcimului ca arbore forestier, factorii limitativi fiind pe de o parte căldura, iar pe de altă parte compactitatea solului. În afara acestor zone salcimul poate fi cultivat numai pentru ameliorarea terenurilor erodate sau în scopuri perisagistice, producția lui de masă lemnosă fiind în acest caz considerabil micșorată. Chiar și pentru aceste scopuri, recomandăm ca salcimul să nu fie ridicat altitudinal mai sus de limita inferioară a făgetelor montane.

B I B L I O G R A F I E

1. Drăcea M.: Beiträge zur Kenntnis der Robinie in Rumänien, București 1926.
2. Haralambo A.t.: Cultura speciilor forestiere, ed. II-a, Editura Agro-Silvică de Stat, București, 1963.

3. Lăzărescu C.: Obiective în selecția salcimului. Revista Pădurilor, 75 (6), p. 332—334. 1960.
4. Lăzărescu C.: Cerințele ecologice ale speciilor repede crescătoare și zonele apte pentru cultura acestora în R.S.R. Revista Pădurilor, 78 (6), p. 330—333. 1963.
5. Colectiv: Monografie geografică a R.S.R., Editura Academiei R.S.R., București 1960.

CONTRIBUTIONS AUX RECHERCHERES CONCERNANT LES ZONES DE CULTURE DU ROBINIER DANS DES TERRAINS FORESTIERS

Ing. C. LĂZĂRESCU

Résumé

L'auteur établit, pour les conditions de la République Populaire Roumaine (où les cultures du robinier occupent plus de 80 000 ha), deux zones indiquées pour la culture de cet espèce dans des terrains forestiers (voir la carte):

- a) zone très favorable, ayant une température moyenne annuelle qui dépasse 11° C, dans laquelle la robinier réalise des croissances moyennes annuelle jusqu'à 17 m³/ha;
- b) zone favorable, ayant température moyenne annuelle entre 10 et 11°C.

CONTRIBUTIONS TO THE RESERCHES CONCERNING THE ROBINIA CULTIVATION-ZONES

Ing. C. LĂZĂRESCU

Summary

For the conditions of Romania (where robinia-crops occupy more than 80,000 ha) the author establishes two zones which are indicated for the cultivation of this species on forestry soils (see the map):

- a) very favourable zone, whith a mean yearly temperature exceeding 11°C, in which Robinia realizes mean yearly growths up to 17 m³/ha;
- b) favourable zone, with a mean yearly temperature between 10 and 11°C.

HARTA ZONELOR DE CULTURĂ
SALCIMULUI

întocmită de Ing. C. Lăzărescu

Zonă fiarte favorabilă

Zooë favartphilis

